

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **J. P.**,
skazanego z art. 279 § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 października 2023 r.
na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)
wniosku obrońcy o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt X Ka 617/22,
utrzymującego w mocy
wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy – Mokotowa w Warszawie
z dnia 28 marca 2022 r., sygn. akt XIV K 814/20
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonej przez obrońcę skazanego J. P. kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt X Ka 617/22, sformułowany został wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia wobec J. P..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Tytułem wstępu należy zaznaczyć, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy. Oznacza to, że

wyłącznie w szczególnych przypadkach dopuszczalne jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok (czy też postanowienie) posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia od prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończącego postępowanie, jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania tego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia. W judykaturze wskazuje się, że podjęcie decyzji o wstrzymaniu wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów. Po pierwsze ocena podniesionych w kasacji zarzutów (dokonana w ograniczonym zakresie, bowiem jedynie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia pozwala na pierwszy rzut oka stwierdzić wysokie prawdopodobieństwo ich zasadności. Po drugie, konieczne jest wykazanie przez podmiot żądający wstrzymania wykonania orzeczenia, że dalsze jego wykonywanie mogłoby dla skazanego wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając obecnie zarówno treści rozstrzygnięcia, które zapadnie w niniejszej sprawie po merytorycznym rozpoznaniu kasacji, jak i finalnej oceny zaprezentowanego zarzutu należy jednak stwierdzić, że zupełnie wstępna analiza jedyne go zarzutu postawionego w kasacji obrońcy skazanego J. P. — dokonana przez Sąd Najwyższy wyłącznie w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie daje podstaw do wyrażenia poglądu, że byłby on zasadny w stopniu oczywistym. Nie przesądzając tym samym też obecnie o zasadności podniesionego w kasacji zarzutu dotyczącego naruszenia prawa skazanego do obrony poprzez przeprowadzenie rozprawy odwoławczej pod nieobecność J. P., pomimo usprawiedliwienia tejże nieobecności należy stwierdzić, że brak jest podstaw do przyjęcia *a priori* (przynajmniej na etapie rozpatrywania niniejszego wniosku), że jest to zarzut oczywiście zasadny.

Z tych to powodów postanowiono jak wyżej.

[SOP]

[ms]